

Sygn. akt VI GC 1713/18

WYROK WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2020 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Witold Zawisza

Protokolant: sekr. sądowy Monika Toman

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2020 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko (...)S.A. w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda T. S. na rzecz pozwanej (...) S.A. w W. kwotę 917,00 zł (dziewięćset siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Rybniku kwotę 1.046,79 zł (jeden tysiąc czterdzieści sześć złotych 79/100) tytułem kosztów sądowych tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Sędzia

Sygn. akt VI GC 1713/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 kwietnia 2018 r. powód T. S. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) S.A. w W. na jego rzecz kwoty 1.833,84 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 1.783,84 zł od dnia 2 maja 2014 r., od kwoty 50,00 zł od dnia 16 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu podał, że niniejszym pozwem dochodzi zapłaty odszkodowania za szkodę związaną ze zdarzeniem drogowym z dnia 30 marca 2014 r., w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki R. o nr rej. (...). Wskazał, że sprawca szkody posiadał ubezpieczenie z tytułu (...) dla posiadaczy pojazdów komunikacyjnych u pozwanej. Dochodzona pozwem kwota stanowi różnicę pomiędzy przyjętymi przez powoda kosztami naprawy – 4.783,84 zł, a dotychczas wypłaconym odszkodowaniem przez pozwaną – 3.000,00 zł powiększoną o koszt wykonania badania technicznego w kwocie 50,00 zł. Ponadto wskazał, że domaga się faktycznie naprawienia szkody wyrządzonej w uszkodzonym pojeździe, a nie zwrotu kosztów wydanych na przywrócenie jego pojazdu do stanu sprzed wypadku, a wierzytelności dochodzi na podstawie umowy cesji zawartej z uszkodzonym. Pismem z 16 sierpnia 2019 r. powód rozszerzył powództwo o kwotę 116,16 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 10 maja 2018 r. uwzględniono powództwo.

W sprzeciwie pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu przyznała, iż sprawca wypadku był u niej ubezpieczony z tytułu (...), jak również potwierdziła, że tytułem odszkodowania zostało wypłacone odszkodowanie w wysokości 3.000,00 zł. Podniosła zarzut przedawnienia wskazując, że postępowanie likwidacyjne zakończyło się 18 kwietnia 2014 r., wobec czego roszczenie przedawniło się najpóźniej 19 kwietnia 2014 r. Wskazała, że szkoda została rozliczona jako całkowita, ponieważ koszt naprawy pojazdu przekraczał jego wartość ustaloną na dzień szkody. Pozwana zakwestionowała również koszt badania technicznego, jako że w sprawie miała miejsce szkoda całkowita. Zakwestionowała również zasadność naliczania odsetek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 marca 2014 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki R., nr rej. (...), należący do P. S.. Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie z tytułu(...) u pozwanej.

okoliczność niesporna potwierdzona dokumentami w aktach szkody na płycie CD / k. 42/

Umową cesji wierzytelności z dnia 3 kwietnia 2017 r. poszkodowany przeniósł wszelkie wierzytelności z tytułu w/w zdarzenia na powoda.

Dowód: umowa cesji /k. 9/

Decyzją z dnia 11 kwietnia 2014 r. P. (podmiot likwidujący szkodę) poinformowała, że naprawa pojazdu jest ekonomicznie nieuzasadniona i przekracza jego wartość rynkową, w związku z czym przyznała odszkodowanie w kwocie 3.000,00 zł. 18 kwietnia 2014 r. P. odmówiła wypłaty dalszego odszkodowania.

okoliczności niesporne potwierdzone decyzją / k. 14, 15/ , kosztorys pozwanej /k. 35-41/

Powód ustalił, że koszt naprawy pojazdu wyniósł 4.783,84 zł. Koszt wykonania badania technicznego wyniósł 50,00 zł.

Dowód: kalkulacja szkody / k. 10/, faktura /k.11/ . zaświadczenie o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu /k. 12/, faktura /k. 13/

Mailem z 26 lutego 2018 r. powód wezwał P. do wypłaty dalszego odszkodowania. Pismem z 26 marca 2018 r. P. odmówiła wypłaty odszkodowania.

Dowód: mail k. 16, decyzja k. 17

Wartość pojazdu R. przed zdarzeniem powodującym szkodę wynosiła 6.400,00 zł brutto. Wartość pozostałości pojazdu R. po szkodzie wynosiła 1.500,00 zł. Całkowity koszt naprawy pojazdu R., przy zastosowaniu części zamiennych oryginalnych pochodzących od producenta pojazdu wynosił 10.433,32 zł. Szkoda miała charakter całkowity i wynosiła 4.900,00 zł brutto.

Dowód: opinia biegłego R. W. /k. 60-76/, opinia uzupełniająca /k. 108-112/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o złożone i wskazane powyżej dokumenty. Część okoliczności była niesporna, co uwzględniono na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c.

Sąd oddalił wniosek pozwanej ze sprzeciwu / k. 26/ o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka P. S. oraz z oględzin pojazdu, albowiem w ocenie Sądu, w myśl art. 6 k.c. to na powodzie, a nie na pozwanej spoczywał ciężar wykazania kosztów i zasadności naprawy pojazdu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Podstawę prawną roszczenia stanowił przepis art. 822 §1 k.c., który stwarza po stronie ubezpieczyciela obowiązek zapłacenia określonego w umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej odszkodowania za szkodę wyrządzoną osobie trzeciej, wobec której odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Stosownie natomiast do § 2 wskazanego wyżej przepisu umowa obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w niej zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Zgodnie z art. 819 k.c. roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem lat trzech. W wypadku ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej roszczenie poszkodowanego do ubezpieczyciela o odszkodowanie lub zadośćuczynienie przedawnia się z upływem terminu przewidzianego dla tego roszczenia w przepisach o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym lub wynikłą z niewykonania bądź nienależytego wykonania zobowiązania. Bieg przedawnienia roszczenia o świadczenie do ubezpieczyciela przerywa się także przez zgłoszenie ubezpieczycielowi tego roszczenia lub przez zgłoszenie zdarzenia objętego ubezpieczeniem. Bieg przedawnienia rozpoczyna się na nowo od dnia, w którym zgłaszający roszczenie lub zdarzenie otrzymał na piśmie oświadczenie ubezpieczyciela o przyznaniu lub odmowie świadczenia. Zgodnie natomiast z art. 442¹ § 1 k.c. roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jednakże termin ten nie może być dłuższy niż dziesięć lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę (w brzmieniu obowiązującym w dniu szkody).

Postępowanie likwidacyjne w sprawie zakończyło się decyzją P. z 18 kwietnia 2014 r., w której odmówiła wypłaty dalszego odszkodowania. Trzyletni termin przedawnienia upłynął więc 19 kwietnia 2017 r. Wezwanie do zapłaty z 26 lutego 2018 r. nie przerwało więc biegu terminu przedawnienia, ponieważ upłynął on wcześniej.

W tym stanie rzeczy na podstawie powołanych przepisów należało oddalić jako przedawnienia zarówno co do kosztów naprawy pojazdu jak i kosztu badania technicznego.

Niezależnie od przyczyny oddalenia powództwa Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe w pełnym zakresie w szczególności w zakresie dowodu z opinii biegłego z zakresu motoryzacji na okoliczność szkody całkowitej. Wartość pojazdu R. przed zdarzeniem powodującym szkodę wynosiła 6.400,00 zł brutto. Wartość pozostałości pojazdu R. po szkodzie wynosiła 1.500,00 zł. Całkowity koszt naprawy pojazdu R., przy zastosowaniu części zamiennych oryginalnych pochodzących od producenta pojazdu wynosił 10.433,32 zł. Szkoda miała charakter całkowity i wynosiła 4.900,00 zł brutto, przewyższając przy tym koszt naprawy podnoszony przez powoda - 4.783,84 zł brutto (faktura k. 11).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Pozwana poniosła koszty postępowania w wysokości 917,00 zł i obejmowały one koszty zastępstwa 900,00 zł oraz opłatę skarbową 17,00 zł.

Zgodnie z art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 u.k.s.c. pobrano od powoda nieuiszczone wydatki w postaci wynagrodzenia biegłego sądowego: od powoda w wysokości 1.046,79 zł.

Rybnik dnia 28 września 2020 r.

Sędzia